

Sygn. akt I CSK 934/14

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa J. K.
przeciwko W. Z.
o ochronę dóbr osobistych i zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 30 czerwca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie
z dnia 3 lipca 2014 r., sygn. akt I ACa 162/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 3 lipca 2014 r. Sąd Apelacyjny w Rzeszowie oddalił apelację pozwanego W. Z. od wyroku Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 27 grudnia 2013 r. uwzględniającego powództwo J. K. o ochronę dóbr osobistych.

W skardze kasacyjnej pozwanego od tego wyroku skarżący uzasadniał wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania występowaniem przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 pkt 1, 3 i 4 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania na podstawie art. 379 pkt 1 k.p.c. Sprawa o ochronę dóbr osobistych jest sprawą ze stosunków z zakresu prawa cywilnego, do rozpoznania której powołane są sądy powszechne (art. 1 i art. 2 § 1 k.c.).

Skarga kasacyjna jest kwalifikowanym środkiem prawnym, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a leżącymi w interesie powszechnym. Rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno służyć ochronie obowiązującego porządku prawnego przed dowolnością orzekania, oraz zapewnieniu jednolitości orzecznictwa sądowego w takich sprawach, w których możliwe jest dokonanie zasadniczej wykładni przepisu prawa, mającej walor generalny i abstrakcyjny (post. SN z dnia 7 kwietnia 2009 r., II CSK 13/09, wyrok SN z dnia 23 lutego 2006 r. II CSK 126/05, post. SN z dnia 4 lutego 2000 r., nie publ.).

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga, by przedstawione w niej zagadnienie prawne było istotne, co wyraża się w jego znaczeniu dla rozwoju prawa lub precedensowym charakterze dla rozstrzygnięcia innych spraw. Chodzi o takie zagadnienie prawne, którego wyjaśnienie usunie istniejące wątpliwości i pozwoli przyjąć odpowiednią wykładnię określonych przepisów prawa.

Kwalifikacji takiej nie można przypisać zagadnieniom prawnym sformułowanemu przez skarżącego mającym w istocie prowadzić do uzyskania odpowiedzi co do trafności dokonanej przez Sąd Apelacyjny oceny dowodów i poprzez to do oceny rozstrzygnięcia, jakie zapadło w zaskarżonym wyroku, a nie

do wyjaśnienia abstrakcyjnego problemu nierozwiązanego w dotychczasowym orzecznictwie.

Skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 4), jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, albo też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie wniesionej skargi do rozpoznania, na tle jej podstaw oraz motywów zaskarżonego wyroku nie daje podstaw do takiej oceny.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.